Lietas Nr. C32203215
Lietas arhīva Nr. C-2032-15/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 26.novembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis
rakstveida procesā izskatīja civillietu akciju sabiedrības "Latvenergo" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2015.gada 19. janvārī akciju sabiedrība „Latvenergo" (turpmāk tekstā - prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk tekstā - atbildētājs) par naudas piedziņu, kurā pamatojoties uz 29.11.2011 LR MK "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumu" Nr.914 27., 29.punkts, 21.07.2009 LR MK "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumu" Nr.793 29., 31. punkts, 26.06.2007 LR MK "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumu" Nr.452 29., 32. punkts, Civillikuma 1432., 1759., 1763., 1765., 1811., 2021., 2107., 2109., 2033.pants, Civilprocesa likuma 26.pants, 33.panta otrā daļa, 39.panta pirmās daļas 5.punkts, 40.panta pirmā daļa, 41.panta pirmā daļa, 195.pants. Prasītāja lūdz tiesu:

1. piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Latvenergo", reģistrācijas Nr.40003032949, parādu EUR 270.45, likumiskos 6% no parāda summas EUR 105.85, samaksāto valsts nodevu EUR 71.14 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4.70. Kopā lūdzu piedzīt EUR 452.14 (četri simti piecdesmit divi euro un 14 centi).

[2] Maza apmēra prasības pieteikumā norādīts, ka /pers. A/ (turpmāk tekstā saukts - Atbildētājs) lietotajam dzīvoklim /adrese/, (turpmāk tekstā - Objekts) tika piegādāta elektroenerģija. Prasītāja uzskaites datu bāzē Objektam piešķirts Lietotāja numurs Nr. 1007044547 un piegādāta elektroenerģija, savukārt Atbildētājs veica apmaksu par patērēto elektroenerģiju, līdz ar to tika nodibinātas faktiskās līgumiskās attiecības.

Lietojot elektroenerģiju Atbildētājam bija pienākums ievērot MK „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumus" Nr.452 un MK „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumus" Nr.793, kas regulēja elektroenerģijas piegādi parāda rašanās laikā, kā arī MK „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumus" Nr.914 (kas ir spēkā no 15.12.2011), un laicīgi maksāt par patērēto elektroenerģiju.

Civillikuma 1473.pants nosaka, ka tiesiskā darījuma forma atkarīga vienīgi no pašu darījuma dalībnieku ieskata, izņemot tieši norādītus gadījumus. Līdz ar ko var uzskatīt, ka starp pusēm nodibināts līgums ar konkludentām darbībām, jo Prasītājs piegādājis elektroenerģiju, bet Atbildētājs par to maksāja, ierakstot skaitītāja rādījumus par patērēto elektroenerģiju ikmēneša maksājuma rēķinos. Darījuma faktu apstiprina arī Civillikuma 1432.pants, kurš nosaka, ka „kas klusējot vai noteikti izteic savu piekrišanu, tas ar to ir pieņēmis darbību ar visām tās tiesiskajām sekām un nevar vairs vēlāk savu piekrišanu ierobežot". Saskaņā ar Civillikuma 2109.pantu, kad piegādātājs pieprasīto lietu piegādājis, līdzēju tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma līguma noteikumiem.

Augstāk minētajā Objektā pēc AS "Latvenergo" darbinieku veiktās kontrolpārbaudes datiem Atbildētājs nav pilnībā norēķinājies par patērēto elektroenerģiju, kā rezultātā par laika posmu no 2006.gada 2.janvāra līdz 2008.gada 18.martam ir izveidojies neapmaksāts elektroenerģijas uzkrājums par kopējo summu EUR 270.45.

2014.gada 26.jūnijā Atbildētājs tika brīdināts par parāda samaksu un viņam tika dots termiņš parāda apmaksai līdz 15.07.2014. Uz nosūtīto brīdinājumu Atbildētājs nereaģēja, parādu neapstrīd, līdz ar ko viņa rīcība vērtējama kā piekrišana parādam. Līdz prasības iesniegšanas dienai parāds nav samaksāts. Uzskatam, ka Atbildētājs ar savu bezdarbību radīja Prasītāja tiesību aizskārumu, kā rezultātā Prasītājam nav saņēmis samaksu par piegādāto elektroenerģiju EUR 270.45 apmērā.

Civillikuma 1811.pants nosaka, katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i. nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar naudu.

[3] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}pantu, atbildētājam 2015.gada 21. janvārī nosūtīts prasības pieteikuma noraksts rakstveida paskaidrojumu sniegšanai, kam pievienots izraksts no Civilprocesa likuma 74.panta par pušu civilprocesuālajām tiesībām. Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētāja rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē, līdz ar to 2015.gada 1. jūnijā pusēm paziņots, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[4] Izvērtējot lietas materiālus un lietas materiālos esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

[5] Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punktu, atbildētājs ir atzīstams par patērētāju. Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļā noteikts, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasības pieteikumā norādītajiem prasību pamatojošiem apstākļiem un pamatiem. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka līguma noteikumi, kas pamato prasījumu, saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.pantu, būtu atzīstami par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

Turklāt atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likumā paredzētās tiesības – nav sniedzis rakstveida paskaidrojumus par celto prasību, nav apstrīdējis prasības pieteikumā minētos faktus, nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu, ka atbildētājs izpildījis savas saistības, no kā secināms, ka viņam nav pamatotu iebildumu pret celto prasību un tajā norādīto prasības summas aprēķinu.

Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs nav izpildījis savas saistības pret prasītāju, kas izriet no starp prasītāju un atbildētāju noslēgtā līguma. Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas veikto parāda aprēķinu, jo tas veikts saskaņā ar līgumu.

[6] No lietas materiāliem redzams, ka Atbildētāja lietotajam dzīvoklim /adrese/, Rīgā, tika piegādāta elektroenerģija. Prasītāja uzskaites datu bāzē Objektam piešķirts Lietotāja numurs Nr. 1007044547 un piegādāta elektroenerģija, savukārt Atbildētājs veica apmaksu par patērēto elektroenerģiju, līdz ar to tika nodibinātas faktiskās līgumiskās attiecības. No prasības pieteikuma izriet, ka lietojot elektroenerģiju Atbildētājam bija pienākums ievērot MK „*Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumus*" Nr.452 un MK „*Elektroenerģijas tirdzniecības un*

lietošanas noteikumus" Nr.793, kas regulēja elektroenerģijas piegādi parāda rašanās laikā, kā arī MK „*Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumus*" Nr.914 (kas ir spēkā no 15.12.2011), un laicīgi maksāt par patērēto elektroenerģiju.

Civillikuma 1473.pants nosaka, ka tiesiskā darījuma forma atkarīga vienīgi no pašu darījuma dalībnieku ieskata, izņemot tieši norādītus gadījumus.

Civillikuma 1432.pants, kurš nosaka, ka „kas klusējot vai noteikti izteic savu piekrišanu, tas ar to ir pieņēmis darbību ar visām tās tiesiskajām sekām un nevar vairs vēlāk savu piekrišanu ierobežot".

No iepriekš minētā tiesa secina, ka starp pusēm nodibināts līgums ar konkludentām darbībām, jo Prasītājs piegādājis elektroenerģiju, bet Atbildētājs par to maksāja, ierakstot skaitītāja rādījumus par patērēto elektroenerģiju ikmēneša maksājuma rēķinos.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 2107.pantu, ar piegādes līgumu viena puse (piegādātājs) uzņemas piegādāt pasūtītājam lietu par zināmu cenu. Saskaņā ar Civillikuma 2109.pantu, kad piegādātājs pieprasīto lietu piegādājis, līdzēju tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma līguma noteikumiem.

No lietas materiālos esošā Rēķina Nr. 200186901072 redzams, ka maksa par elektroenerģijas piegādi un lietošanu par laika periodu no 2006.gada 2.janvāra līdz 2008. gada 18. martam sastāda EUR 270,45, un rēķina atmaksas termiņš ir noteikts 2008.gada 27. aprīlis.

Kā redzams no lietas materiāliem, atbildētājs minēto rēķinu nav apmaksājis un uz prasības pieteikuma sagatavošanas dienu atbildētāja parāds par piegādāto un izlietoto elektroenerģiju sastāda EUR 270,45.

No lietas materiālos esošā 2014.gada 26. jūnija Brīdinājuma Nr.01VD00-33/427 redzams, ka prasītāja lūgusi atbildētāju līdz 2014.gada 15. jūlijam samaksāt rēķinu par piegādāto un patērēto elektroenerģiju laika periodā no 2006.gada 2.janvāra līdz 2008. gada 18.martam EUR 270,45 apmērā, brīdinot, ka pretējā gadījumā prasītāja būs spiesta griezties tiesā. Taču, kā redzams no prasības pieteikuma, atbildētājs uz minēto brīdinājumu nav reaģējis un nav veicis samaksu par piegādāto un patērēto elektroenerģiju pilnā apmērā.

Līdz ar to prasība daļā par pamatparāda piedziņu EUR 270,45 ir apmierināma.

[7] Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti.

Civillikuma 1765. panta pirmajā daļā noteikts, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Izvērtējot lietas materiālos esošo parāda summas aprēķinu, rēķinu, tiesa atzīst, ka prasītāja likumiskos nokavējuma procentus par samaksas kavējumu aprēķinājusi pamatoti. Līdz ar to tiesa uzskata, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti par laiku no parāda apmaksas termiņa beigām (2008. gada 27. aprīļa līdz 2014. gada 3. novembrim) sastāda EUR 105,85, atbilstoši prasītājas prasījumiem.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ņemot vērā minēto, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi – samaksātā valsts nodeva EUR 71,14 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.pantu, nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 1,88 *(EUR 6,58- EUR 4,70= EUR 1,88*) apmērā piedzenami no atbildētāja /pers. A/ par labu valstij, jo ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi kopumā aprēķināti EUR 6,58, bet prasītājs, ceļot prasību tiesā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus samaksājis EUR 4,70 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu.

Rezultatīvā daļa

Ņemot vērā visu augstākminēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34., 35., 41., 43., 74., 93., 189., 193., 199., 204.[1], 250.[25].pantiem tiesa

nosprieda:

apmierināt akciju sabiedrības "Latvenergo", reģistrācijas Nr.40003032949, prasību pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu akciju sabiedrībai „Latvenergo", reģistrācijas Nr.40003032949, parādu par piegādāto elektroenerģiju EUR 270,45 (*divi simti septiņdesmit euro, 45 centi*), likumiskos procentus EUR 105,85 (*viens simts pieci euro, 85 centi*) apmērā, kopā EUR 376,30 (*trīs simti septiņdesmit seši euro, 30 centi*).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu akciju sabiedrībai „Latvenergo", reģistrācijas Nr.40003032949 tiesas izdevumus – samaksāto valsts nodevu EUR 71,14 (*septiņdesmit viens euro, 14 centi*) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (*četri euro, 70 centi*), kopā EUR 75,84 (*septiņdesmit pieci euro, 84 centi*).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 1,88 (*viens euro, 88 centi*).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par labu valstij iemaksājami, norādot šādus saņēmēja bankas rekvizītus: saņēmējs Tiesu administrācija, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas numurs LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta numurs LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillietu identificējoša informācija - 2015.gada 26.novembra spriedums civillietā Nr. C32203215 (lietvedības Nr.C32-2032-15/11).

Tiesas izdevumu apmaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas kancelejā, lai netiktu uzsākta tiesas nolēmuma piespiedu izpilde.

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015.gada 26.novembra – Rīgas Apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis Dz.Melbārdis